

достойнство, но и всяка нова негова творба е извиквала нови противодействия, а и до сега още той не живее в съзнанието на своите сънародници въ онова величие, което заслужава. След глъмната война въ Франция се мжчат да го възведат до култ. Творби (освенъ поменатитѣ): оперитѣ „Бенвенуто Челлини“ (съ две увертюри), „Троянитѣ въ Картагенъ“ и „Заробването на троянитѣ“, единъ „Реквиемъ“ — творение, което се нарежда между най-хубавитѣ отъ този родъ; единъ „Те Деумъ“ за тригласенъ хоръ, оркестъръ и органъ; библейската трилогия „Детството на Христа“, „Лѣтни нощи“ и драм. сцена „Пленницата“ — за пѣние и оркестъръ; „Траурна и триумфална симфония“ (по случай освещаването на триумфалната арка) — за голѣмъ духовъ оркестъръ, струненъ оркестъръ и хорове *ad lib.*, „Пети Май“ — за басъ-соло, хоръ и оркестъръ (по поводъ смъртта на Наполеона).

Бернабей, Джузепе Ерколе — Bernabè, Giuseppe Ercole — компонистъ отъ Римската школа, род. въ Капрарола 1620, умр. 1687 въ Мюнхенъ, оставилъ 5 опери, моетети, Тедеуми, псалми и мадригали.

Бернсдорфъ, Едуардъ — Bernsdorf, Eduard — компонистъ, музикаленъ писателъ и критикъ, род. 25 мартъ 1825 въ Десау, умр. 27 юни 1901 въ Лайпцигъ, училъ при Фр. Шнайдеръ и А. Б. Марксъ, критикъ на сп. „Сигнали“, авторъ на „Новъ универсаленъ речникъ на музиката“, започнатъ отъ Шмадебахъ, и компонистъ на клавирни пиеси и пѣсни.

Берса, Благойе — значителенъ хърватски компонистъ, род. 21 дек. 1873 въ Дубровникъ, свършилъ Будапещенската консерватория, хормайсторъ на пѣвчески дружества въ Сараево, Сплитъ, а после въ театритѣ на Грацъ и Осекъ. Като диригентъ е гостувалъ въ Нѣмско, Швейцария и Прага, а най-много въ Виена, дето е работилъ и съ издателя Дьоблингеръ. Билъ е професоръ по инструментация и въ Музикалната академия въ Загребъ. Писалъ: три симфонии, симфонически кжсове: „При морето“, „Хелластъ“, „Нощъ въ Римъ“, „Смъртта на Хамлетъ“, „Бисерна серенада“, „Драматическа увертюра“, „Пролѣтъ“, „Идилия“; „12

симфонически кжса“; „Отъ моята родина“; за хоръ и оркестъръ: „Людевити Гай“, „Стабати матеръ“, различни църковни композиции. По важни отъ оперитѣ му сж: „Огнь“, „Пратеника отъ Делфи“ и недовършената още „Смъртта на Юговичовата майка“, 20 пѣсни за единъ гласъ — съ пиано, 3 свѣтски югославянски пѣсни за пиано, мжжки хоръ „Първи снѣгъ“ — безъ текстъ — съ цигулка, две хорни, арфа и чело, сжщо — смѣсенъ хоръ безъ текстъ. Въ областта на камерната музика Б. е далъ: „Съчане“ — за чело и пиано; едно трио; менуетъ за струненъ квартетъ и 2 струни квартета; Анданте за флейта, две хорни и струненъ квартетъ. По своето музикално съдържание и стилъ, Б. стои близо до нѣмския Рихардъ Щраусовски стилъ, а въ нѣкои негови пѣсни се проявява ясно и народомузикаленъ устъ. Той е единъ отъ първитѣ югославянски компонисти, който застава на европейско художествено равнище.

Берсьозъ, фр. Berseuse — приспивна пѣсенъ, малка композиция съ нежно мечтателенъ характеръ — за единъ гласъ или инструментъ, съ съпроводъ.

Бертенъ, Луиза Анжелика — Bertin, Louise Angélique — компонистка, поетеса и художница, род. 15 февр. 1805 въ Рошъ, умр. 26 апр. 1877 въ Парижъ, компонирала романси, солови и хорови пѣсни, камерна музика и оперитѣ: „Фаустъ и Есмералда“ и „Караконжъ“.

Бертини, Анри — Bertini, Henri (братъ на Бенуа Огюста Б.) — прочутъ клавирвиртуозъ и компонистъ, род. 28 окт. 1798 въ Лондонъ, умр. 1 окт. 1876 при Греноблъ, ученикъ на своитѣ баща и братъ; 12 годишенъ, почва своитѣ концертни пътувания и придобива европейско име. Живѣлъ въ Парижъ и Лондонъ като всеобщо уважаванъ и търсенъ учителъ по пияно. Творенията му сж, главно, въ областта на инструкутивната клавирна музика: една школа и прочутитѣ негови етюди, особно ор. 29 и 100, които препоръчватъ всички клавирни педагози на своитѣ питомци. Етюдитъ на Б. не сж само суха инструкутивна музика, която преследва една дидактическа цѣль, но, съ своята красива мелодика и разнообразна хармония,